

Володимир ЧЕЧОТКІН

аспірант кафедри обліку і оподаткування,
Херсонський державний аграрно-економічний університет,
м. Херсон

ФІНАНСОВА ПОЛІТИКА ЯК ЗАПОРУКА СТАЛОГО РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Немає сумнівів, що аграрний сектор економіки відіграє важливу роль у зміцненні економіки держави та сприяє росту добробуту населення. Головним показником сталого розвитку аграрного сектору є забезпечення потреб: населення – в сільськогосподарській продукції; торговельних підприємств – продовольчими товарами; промисловість – сировиною [1, с. 26].

Основними факторами, що заважають розвитку аграрного сектору, є недосконалі та непослідовні реформи, що є наслідком недосконалої фінансової політики. До того ж, діяльність аграрних домогосподарств залежить від таких факторів, як: сезонність; природно-кліматичні умови; тривалий час виробництва; потреба у залученні позикових коштів; державної підтримки та інші фактори [2, с. 13-14].

За допомогою фінансової політики є можливість спрямовувати діяльність держави та всіх учасників господарських відносин на формування та ефективне використання фінансових ресурсів, для досягнення економічних, міжнародних і соціальних цілей. Фінансова політика повинна сприяти економічному розвитку як держави, так і кожного громадянина країни, тобто сприяти зростанню фінансових ресурсів, які потрібні для задоволення зростаючих потреб суспільства [3, с. 207; 4, с. 27].

Як відомо, фінансова політика сприяє збільшенню фінансових ресурсів, які далі прямують на задоволення потреб сільгоспвиробників, завдяки економічного розвитку галузі. За допомогою фінансових механізмів, фінансова політика здатна: поліпшити ринкові відносини; забезпечити економічне зростання; підвищити фінансовий контроль; удосконалити законодавчу базу та багато іншого [4, с. 27-30].

Попри те, що Україна вийшла з Радянського Союзу 28 років тому, досі потрібно добудовувати господарський комплекс, розвивати нові види діяльності, розширювати товарно-грошові відносини, зміцнювати національну валюту, вдосконалювати економічну систему та механізми стимулювання розвитку економіки, зокрема за допомогою інвестиційної політики та державної підтримки [1, с. 34].

Одним із напрямків фінансової політики є інвестиційна. Основою інвестицій є господарча діяльність домогосподарств, які забезпечують відтворення та формують заощадження [3, с. 5]. Інвестиції є об'єктом цивільних прав, що мають грошову оцінку, призначені (виділені) для внесення в будь-який об'єкт діяльності, що не носить протиправного характеру з метою отримання позитивного соціального ефекту [5, с. 24-27].

Держава регулює інвестиційну діяльність на законодавчому рівні, приймаючи відповідні нормативні акти, які регулюють інвестиційну діяльність: Конституція України, закони, постанови Уряду, регіональні законодавчі акти та місцеві законодавчі акти. Це сприяє створенню сприятливого інвестиційного клімату, необхідний для росту та розвитку економіки України. Жвава інвестиційна активність є запорукою економічного зростання в аграрному секторі економіки. Цьому повинна сприяти держава,

забезпечуючи відновлення економічного потенціалу України та створюючи сприятливі умови для інвесторів [6, с. 108-115].

Інвестори (фермерські господарства, населення, міжнародні партнери) можуть здійснювати свої вкладення за рахунок: прибутку, грошових заощаджень, банківських кредитів, позик від держави та інших джерел. Держава, здійснюючи регулювання інвестиційної діяльності, стимулює розвиток економіки країни та покращує соціальний рівень населення [7, с. 105-106]. Активний розвиток сільського господарства, потребує постійного вкладення фінансових ресурсів, що призводить до підвищення продуктивності в сільському господарстві.

Слід зазначити, що інвестуючи в людський капітал, є можливість збільшити обсяги виробництва та продуктивності праці. Завдяки освіті та розвитку своїх професійних навичок, людина впливає на рівень своїх майбутніх доходів, підвищуючи якість продуктивних сил та стандартів якості життя [3, с. 363]. Інвестиціями в людський капітал потрібно "...розуміти стратегічно орієнтовані витрати коштів інвесторів, а також часу та зусиль людини на формування та розвиток її продуктивних характеристик (здоров'я, знань, навичок, здібностей, мотивацій, соціальної відповідальності) з метою підвищення ефективності їхнього використання, отримання економічних та соціальних переваг їхнім власником, його нащадками й іншими інвесторами" [8, с. 22].

Тому освіта, в сучасному світі, повинна стати джерелом майбутніх інновацій, зокрема в економіці. При цьому, шлях до отримання знань, повинен стати доступним, гнучким та мобільним.

Через те, що аграрний сектор є запорукою продовольчої

безпеки України, ця галузь повинна підтримуватися з боку держави та сприяти розвитку фермерства. Державна підтримка повинна бути: цільовою та на постійній основі, допомагати у фінансуванні програм по розвитку аграрної галузі, формувати інфраструктуру, надавати наукову та кадрову підтримку, тощо. Особливо підтримка потрібна сільськогосподарським виробникам в умовах євроінтеграції, бо аграрна продукція повинна відповідати нормам і стандартам СОТ та ЄС [2, с. 217-221].

Таким чином, враховуючи міжнародний досвід, вкрай потрібно реформувати економіку України та забезпечити аграрний сектор потрібними механізмами господарювання, та зробити привабливі умови для потенційних інвесторів, задля економічного зростання держави та населення. Грамотна та виважена фінансова політика перебудови, як всій економічній системи в Україні, так і аграрного сектору, буде сприяти підвищенню загального рівня життя.

Перелік використаних джерел

1. Іванух Р.А., Дусановський С.Л., Білан Є.М. Аграрна економіка і ринок: монографія. Київ: «Збруч», 2003. 308 с.
2. Фінансова політика в аграрному секторі економіки: стан та перспективи / за редакцією Д.І. Деми. Житомир: «ЖНАЕУ», 2015. 364 с.
3. Теорія фінансів / за редакцією В.М. Федосова, С.І. Юрія. Київ: «Центр учбової літератури», 2010. 576 с.
4. Фінанси (теоретичні основи) / за редакцією М.В. Грідчіної, В.Б. Захожая. Київ: «МАУП», 2004. 312 с.
5. Литовченко М.В. Удосконалення державного регулювання інвестиційної діяльності суб'єктів господарювання з урахуванням активізації процесів злиття і поглинання підприємств в Україні. Інвестиції: практика та досвід. Київ, №24 (грудень), 2011. С. 24-27.
6. Однорог М.А. Особливості інвестиційної діяльності в аграрному секторі. Актуальні проблеми міжнародних відносин: збірник наукових праць. Київ, випуск 126 (частина II), 2015. С. 108-115.

7. Страховий та інвестиційний менеджмент / за редакцією В.Г. Федоренко, В.Б. Захожай, О.Г. Чувардинський та ін. Київ: «МАУП», 2002. 344 с.

8. Тулай О.І. Державні фінанси і сталий людський розвиток: концептуальні домінанти та діалектична єдність: монографія. Тернопіль: «Економічна Думка ТНЕУ», 2016. 414 с.